

Soluția

Dorurot

Se sapă-n orașe mormintele noi,
Paralizia-i totală sub asuprirea fricii,
Și ploaia când cade, aduce noroi,
Pădurea-i vrăjmașă de spaima urzicii.
Se luptă la maluri pustie și marea
Dorind să dărâme zăgazul stâncii,
În suflet se zbate adânc disperarea,
Și boala adoarme pe veci mai toți pruncii.
Sateliți răspândesc groaza din stații,
Se stinge speranța la viață pe nații,
Doar Unul de-acolo ,de unde s-a dus,
Trimite lumină spre noi cum a spus!
Un gând spre lumină,și uite lumina!
Lucește și inimi curate-o primesc.
Eu simt lumina și viață senină,
Tu vii la lumină,luminile cresc!...
Eu sunt din lumină,tu ești din lumină,
Orașe-n lumină întemnițează frica,
Pădurea se-upleacă strivindu-și urzica
Și marea-i deasupra, pe stânc-o domină.
Iar ploaia de curge ne spală de tină!

Eu sunt din lumină,tu ești din lumină
Lumină e lumea de ieri și de mâine,
Câți știm nu admitem să fim iarăși tină,
În zadar ne-a umbrit ,doar lumina rămâne!...